

BOBŘÍ KNÍŽKA

nejen
pro nováčky

188. pionýrská skupina T.O.Bobříci

www.BOBRICI.cz

*Pojď se mnou tam, kde nebe je
vysoké a modré a kde oblaka
bílá rychleji než kde jinde plují.
Slyšíš tu píseň větrů v korunách
borovic?
Slyšíš tu píseň dalek závratných?
Tiše a velebně šumí hlavy
stromů. Záře slunce červenavá
stéká po jejich rozpukaných
kmenech a vůně pryskyřice
tě omámí. A večer oheň táborový
tam do tmy pak zasvítí a vyvolá v
tobě pocity, které otřesou
tvou duší.*

(Jaroslav Foglar)

VÍTEJ PŘÍTELI

Právě ses stal členem
188. pionýrské skupiny
T. O. Bobříci a držíš v ruce
knížečku, která ti má usnadnit
první kroky.

Najdeš v ní informace
o naší pionýrské skupině, její
historii i současnosti. Pokud
se budeš těmito radami
a informacemi řídit, jistě
prožiješ s Bobříky mnoho
krásných chvil.

Tuto knížku ukaž také
rodičům, i pro ně je určena.

KDO JSME

188. pionýrská skupina

T. O. Bobříci

Sídlo a klubovna:

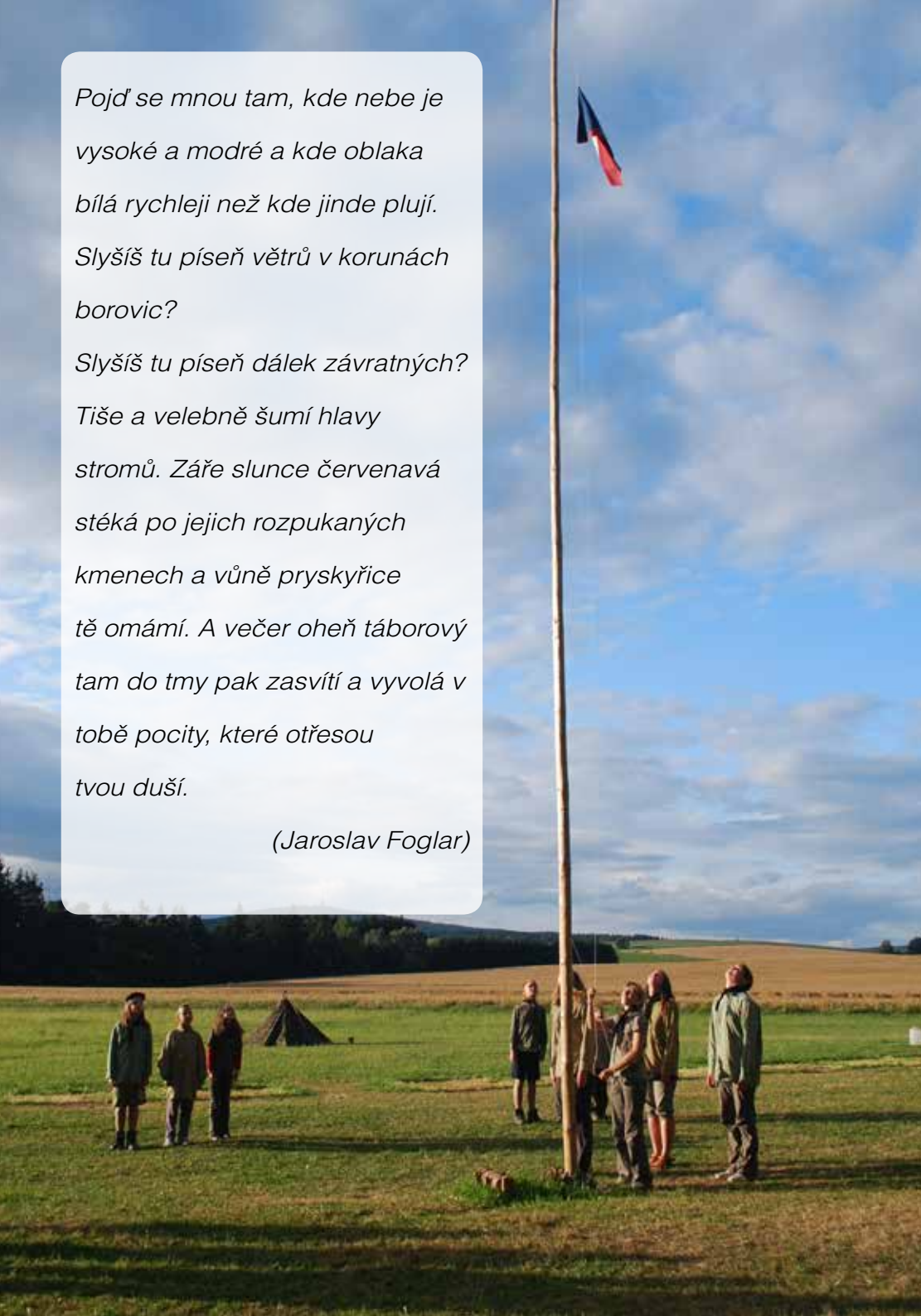
Saratovská 838/27

100 00 Praha 10

www.bobrici.cz

info@bobrici.cz

Oficiální název:
Pionýr, z.s. – 188. pionýrská
skupina T. O. Bobříci
IČ 63839709

STRUKTURA SKUPINY

T. O. Bobříci jsou pionýrskou skupinou, jsme tedy členy spolku Pionýr. (www.pionyr.cz)

Bobříci jsou tvořeni třemi oddíly. Pro mladší děti cca ve věku 6 – 10 let je to oddíl Bójů, pro starší děti 11 – 15 let oddíl Tilie a pro instruktory 15+ oddíl Tapase.

Jména oddílů odkazují na zvláštní historii jejich vzniku, nicméně ponechme něco tvému objevování. Oddíly se schází samostatně na schůzkách a společně vyrážejí na výpravy a tábory. Pokud budeš mít po dobu jednoho měsíce stoprocentní účast na akcích oddílu, získáš zvláštní ocenění Stovkař.

Jak vidno, naše činnost je velmi obsáhlá a také samozřejmě něco stojí. Příspěvky v našem

oddíle mají výši 450 Kč na osobu na půl roku. Platí se v září na období září – leden a v lednu na období únor – srpen. Za své peníze získáš členství ve sdružení Pionýr a mnoho výhod jako levnější akce, kvalitní vybavení na sporty a další program.

Kromě zaplacení příspěvků a vyplnění registračního lístku, který jsi také již jistě dostal, dodržujeme ještě další zásady. Jsou tady proto, aby Bobříci zůstali skvělým místem pro tebe i tvé kamarády. Tyto zásady jsou tři a jsou následující:

1) Pravidelná účast na akcích. Dlouhodobě bys měl mít účast alespoň 75%, jen tak ti neujde nic důležitého z oddílového života a budeš se moci do všeho plně zapojit. Nemusíš se ale bát, když budeš déle chybět (třeba vinou nemoci či pobytu v zahraničí), nezapomeneme na tebe a rádi tě přivítáme zpět, až budeš zase moci mezi nás.

2) Chování podle zásad Velkého zákona. Velký zákon najdeš v této knížečce v samostatné kapitole. Budeš–

li se podle něj chovat ty i tvoji kamarádi, zachováme si tím krásné prostředí a vzniknou ti v oddíle přátelství na celý život.

3) Aktivní plnění lístků ze Stromu poznání. Lístky jsou drobné zkoušky, které v našem oddíle plníme. Jsou uzpůsobeny tak, aby rozvíjely různé zájmy. I ty se jistě o něco zajímáš, máš tedy možnost ostatním ukázat, co ses naučil, co jsi objevil, prozkoumal. Ve Stromu poznání najdeš rozličné činnosti, které

v Bobříkách provádíme a určitě si v něm pro sebe vybereš řadu zajímavých úkolů. A kdybys přeci jen něco ve Stromu poznání nenašel, můžeš to vždy plnit jako mimořádný lístek. Snaž se splnit alespoň jeden lístek měsíčně (zpočátku jich určitě splníš daleko více).

To jsou tedy zásady platné v našem oddíle. Že jsou snadné? Tím lépe.

HISTORIE BOBŘÍKŮ

Založení Bobříků a naše klubovny

V roce 1988 zakládá Bobr, Popelka, Štěně, Borůfka a Fík oddíl, tehdy ještě mladých ochránců přírody. Předchůdcem Bobříků byl oddíl Robinzoni. Sídlem po dlouhý čas byla nejdříve první a pak druhá maringotka.

V krásně romantickém prostředí vlastnoručně dotvářené klubovny přímo u Hostivařského lesoparku jsme prožili neopakovatelné chvíle. Jeden podzimní večer zkoušeli dva patnáctiletí kluci zda maringotka hoří. Hořela. Shořelo vše a bylo to smutné. Nastalo období různých

kluboven, ve škole, v suterénu paneláku, ve vile na Vinohradech, v kočárkárně ve Vršovicích a v buňce na Chodově. V roce 1996 jsme získali velkou klubovnu v prostorách domu v Bajkalské ulici ve Vršovicích. A zatím naposledy jsme se stěhovali v roce 2010 do naší současné klubovny v Saratovské ulici č. 27.

Oddíly v TOBu

Krátce po založení se Bobříci osamostatňují a stávají se pionýrskou skupinou. Stále však fungují jako jednotlivý oddíl. Postupem času dorůstají další vedoucí a nárůst členů ▶▶▶

způsobil, že začalo fungovat více oddílů. Říkalo se jim kmeny a byly doplněny číslem. Tak v Bobřících vedle Prvního kmene existovala Dvojka, Trojka, Šestka, Sedmička, jeden čas dokonce dívčí kmen. Někdy kolem roku 2000 se objevily názvy oddílů a ustálily se postupně do dnešní podoby.

Dnes jsou tedy v Bobřících **Bójové** – oddíl mladších dětí, **Tilia** – oddíl starších dětí a **Tapase** – oddíl instruktorů, ten se ale schází jako oddíl spíše příležitostně, instruktoři se jinak podílejí na činnosti Bójů a Tiliie.

HLAVNÍ VEDOUcí TOBU

• 1988	Bobr
• 1999	Ráma
• 2007	Alda
• 2011	Žabka
• 2019	Božen

Bobřící také dlouhá léta vydávali pro své členy časopis Bobří stopou, v Druhém kmeni pak nějakou dobu vycházel časopis Galimatyáš.

Vedoucí a významní členové

Hlavním vedoucím Bobříků byl zpočátku Bobr a byl jím dlouhá léta. Vtisknul Bobříkům odkaz Jaroslava Foglara a Ernsta Thompsona Setona, vnesl do činnosti nádech trampingu. Tyto odkazy ctíme dodnes. V roce 1996 se Bobroví narodila dcera a krátce nato dvojčata kluci, do toho rozjížděl firmu a na Bobříky měl tedy čím dál méně času.

Do oddílu ale tehdy vstoupil Ráma a v pozici hlavního vedoucího popovezl káru oddílu dále. Za jeho vedení jsme začali v roce 2005 tábory stavět na holé louce.

Po Rámovi vedl Bobříky pár let

Alda a pak dlouhá léta Žabka. Od roku 2019 je hlavasem Božen. Svůj otisk v Bobříkách zanechala celá řádka členů, jmenovat můžeme Veverčáka, Danu, Lovce, Staníka, Jelenu, Lucku, Bručouna, Vojtu, Nikitu, Lososa, Fili, Rejska, Mandelíčka... Některé z nich potkávaš čas od času na akcích i dnes a s nimi také Rychlíka, Kozlíka, Ivu, Soba, Toníka či nedávno se navrátilšího Řízka. A pak je tu řádka mladších vedoucích a instruktorů jako Klárka, Mára...

Tábory

Od roku 1990 jezdí Bobřící každoročně na tábor, který je právem vyvrcholením celoroční činnosti. Dlouhá léta jsme si tábořiště půjčovali a tak jsme tábořili v Jižních Čechách, v Novohradských horách,

v Posázaví, na nádvoří hradu Zvířetice, na břehu Slapské přehrady. Od roku 2005 jezdíme na tábory, které si sami stavíme. První 3 roky jsme tak tábořili v malebném údolí nedaleko Kácova, pak jeden rok u říčky Trnávky nedaleko Cetule u Pacova. Další rok, tedy 2009, jsme měli tábořit také v údolí říčky Trnávky, ta se ale ten rok rozvodnila a tábor (postavený a připravený na příjezd dětí) zaplavila. Museli jsme se tedy stěhovat na kopec a postavit tábor znovu. A na této louce nedaleko Cetule jsme pak strávili několik dalších táborů. Další stěhování bylo na louku u Velké Chyšky, zase trochu blíže Trnávky, ale ne tolik, aby nás její vzdušná voda trápila. Poslední roky nás ale trápí něco jiného, lesy v okolí tábora značně prořídly díky kůrovci.

Puřáky

Bobřící jezdí nejen na stálé tábory, ale uskutečnili také mnoho putovních táborů. Putovali jsme Třeboňskem, Šumavou, Chodskem, Moravou, Českou Kanadou, Slovenskem a jako vodáci po Lužnici, Sázavě, Ohři... V roce 2000 jsme výjimečné volno (spojené se zasedáním Mezinárodního měnového fondu v Praze) využili k návštěvě národních parků Chorvatska. Vedoucí či bývalí členové Bobříků pak společně vyrazili do Rumunska, Gruzie, Norska, dokonce ▶▶▶

i do dalekého Nepálu. Jistě i ty budeš mít příležitost se s Bobříky na nějaké putování vypravit.

Výpravy a akce

Během roku jezdíme na výpravy do přírody, v zimě na jednodenní a v létě na vícedenní. Často a rádi vyrážíme na vandry pod širák či jednoduchý přístřešek. První taková výprava směřovala v dávné historii do lesíku Ovčínek poblíž Staré Huti.

Mnohá místa jsme si oblíbili a jezdili na ně opakovaně. Mezi ně patří kempy Tobík a Botík poblíž Komárovského rybníka v Českém ráji, Žabí strážce ve skalách u Blíževedel, tábořiště u Gutštejna a na Krtech či kempy na Hřebenech (Brdy).

Na akcích lze prožít spoustu nezapomenutelných chvil, zahrát si zajímavé hry, tradiční i netradiční sporty, naučit se o sebe postarat, ukázat jiným co umím. Podobný náboj mají

i schůzky, konané pravidelně každý týden. Pokud přeje počasí, prožíváme schůzku na blízkém hřišti, kde máme možnost hrát třeba míčové hry. Kromě toho všeho ještě občas vyrazíme na plavání do bazénu, za kulturou a podobně. To jsou tedy Bobříci.

TRADICE A ZVYKY

Pozdrav – podání ruky

V Bobřících máme také svůj specifický pozdrav. Je jím podání pravé ruky, které následně doplníme takzvaným zalomením palce. Pozdrav sdílíme s trampy s nimiž cítíme jistou spřízněnost. Pozdrav je tvojí vizitkou, dělej ho pevně a od srdce. Nejprve stiskni ruku a následně zřetelně zalom palec. Pozdrav neuspěchej ani nepodávej ruku jako jakousi leklou rybu. A při pozdravu pohlédni do očí. Zdravíme se při příchodu na akci i při rozloučení, a to se všemi. Pozdrav využíváme i při dalších příležitostech, třeba při předávání poct a podobně.

Přezdívky

Možná sis už všiml, že některým členům Bobříků se říká trochu zvláště. To proto, že mají přezdívku. A zatímco jméno nám vyberou rodiče před narozením, přezdívka se váže k nějakému zajímavému prožitku v oddíle nebo vychází přezdívka z koníčka či zájmu, osobnostní vlastností nebo jako na základě nějaké veselé příhody. Získání přezdívky není

automatické, někdo ji získá záhy, jiný třeba vůbec nikdy. Přezdívku si nevybíráme sami, ale třeba vymyslíš přezdívku někomu jinému, kdo ji ještě nemá. Pamatuj přitom, že přezdívky nejsou jen zkomolením jména, mohou být veselé (a většinou i bývají), ale ne urážlivé a posměšné. Ti, kdož nemají zatím přezdívku, používají své křestní jméno a všichni v Bobřících si samozřejmě tykáme, ať už ▶▶▶

POKŘIK BÓJŮ

Běžíme vždy vepředu při každé hře úkolu, Bójové jsou kámoši, zapiš si to za uši!

POKŘIK TILIE

Tilia je stromem zdatným prosvícená slunkem jasným, sláva její jen ať sílí, šíříme ji v každé chvíli. Tilia, Tilia, hej!

POKŘIK VEDOUČÍCH

Každý správný vedoucí odpovědnost nesoucí zvládá svoje svěřence v plavkách nebo v pláštěnce!

se jedná o maličkého nováčka či zasloužilého kmeta.

Pokřiky

V Bobřících mají jednotlivé oddíly svůj pokřik. Využíváme jej třeba při rozloučení po akci a dalších příležitostech. Jistě si je snadno zapamatuješ.

Oddílová hymna

Oddílovu hymnou je prastará písnička, kterou složil Vladimír Okénko. Píseň je starší než všichni současní členové Bobřίκů a jejího autora přímo nikdo nezná. Bývala oblíbená mezi trampy a touto cestou doputovala i k Bobřícím. V první sloce je možné nahradit "poutníka" slovem "Bobřík", zde je ale uvedena ve své původní podobě. Hymna je zpravidla první písnička, která zaznívá u slavnostního ohně.

Cancák neboli zápisník

Pokud sis ještě nezaložil svůj cancák, měl bys to co nejdříve napravit. Hodí se na něj nejlépe sešit formátu A6 nebo A5 s tvrdými deskami. Zda bude linkovaný, čistý nebo čtverečkovaný záleží jen na tobě. Do zápisníku můžeš kreslit, vlepovat, razítkovat, psát a tak dále. Použivej však spíše psací a kreslicí pomůcky, které se nerozpíjejí, aby se ti cancák rychle nezničil.

ŠLAPEM DÁL

Žijeme a čas utíká,
my neznáme klid,
v každém je touha poutníka
sebrat se a jít.

V každém je něco z tuláka,
co šlape prachem cest,
v dřavejch kapsách oblaka
a v očích stříbro hvězd.

/: Šlapem dál, dál, dál, šlapem dál, dál
dál, šlapem dál, dál, dál, dál, dál. :/

V každém je něco pro lásku,
co jméno "dálka" má.
Počkat až křídla bělásků
přemaluje tma

A jít pak cestou nazdařbůh,
kam den smutek svál,
zpívat si a dejchat čerstvej vzduch,
no prostě šlapat dál.

Šlapem dál...

Na první stránku si napiš svoje jméno a adresu, aby ti mohl v případě ztráty nálezce zápisník poslat. Nezapomeň vynechat místo na přezdívkou, kterou jistě jednou dostaneš.

Aby tvůj cancák dlouho vydržel, je dobré opatřit jej obalem. No a co vlastně do něj budeš psát? Zaznamenávej do něj akce, kterých ses zúčastnil. Nemusíš psát dlouhé slohy, stačí pár vět, co se ti líbilo, co ses naučil, obrázek nebo fotografii (klidně

z nějakého pohledu či vytištěnou ze stránek oddílu). Je lepší dělat krátké záznamy, než cancák dopisovat s půlročním zpožděním. Do zápisníku budeš zaznamenávat i jiné věci, zpočátku především důležité informace jako seznam věcí na akce nebo adresu klubovny. Později třeba slova písničky, která tě u táboráku zaujala, zajímavé tábornické znalosti, které můžeš i využít při plnění důkazů, vylisovaný kvítek vedle něhož jsi v noci spal

a podobně. Jednou, až budeš starší, otevřeš svůj cancák a z něj na tebe dýchne kouzlo tvých dětských let. Proto jej nyní nezanedbávej a piš do něho pravidelně.

TRADIČNÍ AKCE

Během roku pořádáme řadu tradičních akcí. Bobří rok začíná v září zahajovacími schůzkami oddílů.

Neštětická hora

Začátkem října pořádáme tradiční výšlap na Neštětickou horu kousek od Benešova u Prahy. Tradici založil dávný člen Veverčák, na jeho počest soutěžíme o Veverčákovu zlatou šišku.

Podzimky

Pak přijdou na řadu podzimní prázdniny. Jezdíme při nich do baráčku a směřujeme za poznáním do různých koutů republiky.

Vánoční výprava

V prosinci pravidelně vyrazíme na Vánoční výpravu, užijeme si slavnostní večer, rozdáme si dárky a na sobotním výletě ozdobíme zvírátkům stromek.

Halda

Haldu nepořádáme každoročně, ale přibližně jednou za 2 – 3 roky. Je to zábavné setkání Bobříků, rodičů, kamarádů i bývalých členů. Program je plný scének, písniček a promítání fotek či videí z našich akcí.

Vánoční procházka Prahou

Pořádáme ji těsně před Vánoci, kdy na týden až 14 dní přerušujeme schůzky. Užijeme si atmosféru sváteční Prahy.

Jarňáky

V době jarních prázdnin pro Prahu 6 – 10 pořádáme lyžařský tábor. V posledních letech jezdíme společně se spráteným oddílem Kočovníků.

Vítání jara

O víkendu v blízkosti prvního jarního dne 21. března vyrážíme na Vítání jara. Příchod teplého počasí oslavíme vytvořením Morany (panáka z různých přírodnin) a posláním po potoce, aby ji voda společně se zimou odplavila pryč. Pak u potoka provedeme takzvaný křest – každý dostane pár kapek vody dozadu na krk, aby se mu v roce dobře dařilo a netrpěl žádnými neduhy.

Výroční oheň

Na konci dubna nebo na přelomu dubna a května vyrážíme

na Výroční oheň. Od roku 2019 nahradil Narozeninovou výpravu, která bývala v lednu. Na výpravě zapalujeme slavnostní oheň a je příležitost k předávání šátku a hrází.

Tábor

Pravým vyvrchlením bobřího roku je letní tábor. Pořádáme jej na začátku prázdnin, zpravidla na tři týdny. Tábor stavíme na holé louce, takže první úkol každého táborníka po příjezdu je postavení svého stanu. I dále se budeš na chodu tábora podílet, stavbou dalších potřebných staveb, pomoci při vaření... Tábor je naší společnou akcí, společně si hrajeme a společně také pracujeme. Na táboře vyvěšujeme státní vlajku při ranním nástupu a snímáme ji na večerním. Na nástupech také zasekáváme a vydáváme sekeru práce. A pokud není slavnostní oheň, uzavíráme den za soumraku zpěvem večerky kolem stožáru.

Příměstský tábor

Na konci prázdnin pořádáme týdenní příměstský tábor, kdy vyrážíme na jednodenní výlety na různá místa do okolí Prahy. Příměstský tábor je otevřený i pro děti mimo Bobříky.

Tahák

Naše propagační akce, kdy pro děti připravujeme odpolední program plný her a soutěží.

VELKÝ ZÁKON

V knize Hoši od Bobří řeky vypravuje Rikitan chlapcům příběh o ušlechtilém chlapci jménem Roy Farrel. Byl synem zálesáka a rozhodl se splnit náročnou indiánskou zkoušku sebeovládání. Ten příběh si ostatně můžeš přečíst sám, knížka je pěkná a napínavá. Roy byl ve zkoušce úspěšný i proto, že měl statečné a ušlechtilé srdce. Mohli bychom říci, že dodržoval Velký zákon. I my Bobříci máme Velký zákon, tvoří jej zásady Žlutého kvítku a Zákony lesní moudrosti.

Dokážeš jej dodržovat, dovedeš podle těchto zásad žít, budeš ušlechtilý jako Roy?

První část Velkého zákona tvoří zásady Žlutého kvítku. Jejich autorem je Jaroslav Foglar – Jestřáb. Podle jeho knížek byly zásadami Vontů – tajemného společenství chlapců ze Stínadel. Žlutý kvítek v klopě symbolizuje to, že jeho nositel se k zásadám hlásí. Třebaže ti knižní Vontové jsou vymyšlení, předlohou jim byli skuteční hoši. Budeš i ty takovým?

ŽLUTÝ KVÍTEK

1. Přátelství

Buď dobrým přítelem. Važ si každého přátelství. Podej ruku těm, kteří pomoc potřebují. V přátelství buď věrný a tolerantní.

2. Slušnost

Hraj fér, jednej čestně, nepoužívej hrubé a neslušné výrazy.

3. Ochota

Pomáhej ochotně kamarádům, zvláště mladším.

4. Pracovitost

Pracuj obětavě pro svůj oddíl, buď prospěšný oddílu, lidem, přírodě. Nevyhýbej se práci.

5. Dobro

Prosazuj dobro, radost, úsměv. Odmítej násilí a nespravedlnost, ochraňuj slabší. Rozdávej kolem sebe radost a nadšení.

6. Volný čas

Naplň svůj čas užitečnou, pěknou činností. Snaž se prožít vše naplno. Získej pro dobrou činnost ostatní. Buď věrný svému oddílu. Nevynechávej schůzky a výpravy.

7. Životní styl

Vyhýbej se alkoholu, kouření a drogám. Propaguj zdravý životní styl. Sportuj, hledej zdravou stravu, žij Modrým životem, usmívej se. Hledej slunko pro svou duši i pro druhé.

ZÁKONY LESNÍ MOUDROSTI

Autorem těchto zákonů je Americký spisovatel, zálesák, cestovatel, kreslíř... Ernest Thompson Seton – Černý vlk. Jeho odkaz tvoří nejen zákony, ale také mnoho znalostí a dovedností vhodných pro život v přírodě. Jeho Lesní moudrost lze čerpat především z Knihy lesní moudrosti a zde citované zákony tam můžeš nalézt také.

Čtyři světla zažehnutá z ústředního ohně jsou krása, pravda, síla a láska.

Toto je světlo síly. Vyzařují z něho tyto tři paprsky:

- Buď statečný. Odvaha patří k nejvznešenějším vlastnostem. Strach je u kořene každého zla. Neohroženost znamená sílu.
- Mlč, dokud hovoří starší, a prokazuj jim úctu i jinak. V době zkoušky je mlčení těžší než mluvení, ale nakonec bývá silnější.
- Buď poslušný. Poslušnost je základní povinnost na cestě lesní moudrosti. Poslušnost znamená sebeovládání a to je jádrem zákona.

Toto je světlo pravdy. Vyzařují z něho tyto tři paprsky:

- Považuj své čestné slovo za svaté. To je zákon pravdy a pravda je moudrost.
- Hraj poctivě, neboť poctivá hra je pravda a falešná hra znamená zradu.
- Buď pokorný. Uctívej velkého ducha a respektuj víru jiných, neboť nikdo nezná celou pravdu a každý, kdo pokorně věří, má právo na naši úctu.

Toto je světlo krásy. Vyzařují z něho tyto tři paprsky:

- Buď čistý, ty sám i místo, kde žiješ. Není dokonalé krásy bez čistoty těla, duše a jednání. Tělo je posvátným chrámem ducha, uctívej proto své tělo. Čistota prospívá především tobě, pak lidem kolem tebe a ti, kdož zachovávají tento zákon, skutečně slouží své zemi.
- Buď silný. Rozuměj svému tělu a měj k němu úctu. Je to chrám ducha, a není-li zdravé, nemůže být silné ani krásné.
- Ochraňuj všechny neškodné tvory pro radost, kterou dává jejich krása. Chraň stromy, květiny a obzvláště dávej pozor na oheň v lese i ve městě.

Toto je planoucí světlo lásky. Vyzařují z něho tyto tři paprsky:

- Buď laskavý. Vykonej alespoň jednu nezištnou službu denně – i kdybys měl třeba jen rozšířit štěrbinu v místech, kde vyráží na povrch pramínek.
- Ochotně pomáhej. Konej své povinnosti pro povznášející pocit, který dává služba, neboť člověk čerpá ze služby sílu.
- Buď veselý. Raduj se z toho, že žiješ – neboť každá rozumná radost, kterou můžeš získat nebo dát, je nezničitelný poklad, který se zdvojnásobí pokaždé, když se o něj rozdělíš s jiným člověkem.

VEČERKA

Zpíváme ji večer na táboře po setmění shromáždění kolem stožáru. Její text zní.

Zapad den, slunka svit vymizel z údolí, z temen hor, odpočiň každý kdos boží tvor.

V lesa klín padl stín, hasne již vatry zář, svatý mír kráčí z hor, usíná boží tvor.

Třetí sloka brumendo.

VEDOUCÍ

Na této stránce najdeš spojení na důležité vedoucí. Další si můžeš dopsat do volného místa.

Božen – Jiří Bican

hlavní vedoucí skupiny
a vedoucí oddílu Tilia
e-mail: bozen@bobrici.cz,
bicanjir@gmail.com,
tel: 602 659 420

Žabka – Zdeňka Veselá

hospodář PS
a vedoucí oddílu Bójů
e-mail: zaba@bobrici.cz,
veselazdenka@gmail.com,
tel: 724 815 342

Mára – Marek Kolář

Vedoucí oddílu Bójů
e-mail: marecek@bobrici.com,
tel: 608 903 014

Klárka – Klára Jozová

vedoucí oddílu Bójů
e-mail: klarka@bobrici.cz,
tel: 775 092 659

Tonda – Antonín Kanta

vedoucí oddílu Tilia
e-mail: tonda@bobrici.cz,
tel: 723 822 180

CHOVÁNÍ V PŘÍRODĚ

Při naší činnosti se pohybujeme v přírodě, je skvělou tělocvičnou pro naše hry, místem našich výzkumů a objevování, prostorem k překonání a prokázání samostatnosti... Často míříme do míst, která jsou činností člověka jen málo dotčená. Aby příroda zůstala taková, jakou ji známe, dodržujeme pár zásad.

Nejsme hluční, nerušíme obyvatele přírody. Odměnou nám potom leckdy bývá pohled na plachou zvěř. Jsme oblečení nenápadně, pohybujeme se jako indiáni. Nenápadné oblečení znamená zelenou, hnědou, béžovou... rozhodně však žádné křiklavé barvy. A indiánský pohyb, to je věc tréninku. Určitě se naučíš pohybovat nehlukně, opatrně, nedupat a nezanechávat po sobě širokou stopu.

Udržujeme pořádek, opouštíme místa pobytu v lepším stavu, než jsme je našli. Všechny své odpadky z lesa odnášíme, můžeme tak maximálně spálit papír nebo zahrábnout zbytky jídla či slupky

od zeleniny. Také když potřebujeme na toaletu, pečlivě vše zahrabeme, aby to první deštík neodkryl. Nenecháváme ani nepořádek z větví, když si třeba připravujeme dřevo na oheň. A ohniště po sobě pečlivě zahladíme nebo (pokud je to stále ohniště) pořádně uhasíme a uklidíme.

Zbytečně nezabíjíme zvířata a netrháme květiny. Neboj se, když zabiješ mouchu nebo komára, nic špatného se nestane, ale neměl bys zabíjet pro zábavu nebo z prosté ošklivosti. Pavouci a hadi nemají zrovna pověst krasavců, mnohým se i hnusí, to ale není důvod pro jejich zabíjení. Rostlinky a plody zase můžeš sbírat třeba na čaj nebo do sladké kaše, nevádí, když si utrhneš kvítek a vylišuješ si jej do zápisníku. Ale ničit rostliny zbytečně nebo dokonce sekat či řezat do živých stromů, to neděláme.

Neděláme zbytečné zásahy do přírody. Během tábora, někdy i na výpravách na různých tábořištích, stavíme různé stavby. Nic však neděláme zbytečně a poté, co je přestaneme potřebovat, uvedeme vše do původního stavu.

STROM POZNÁNÍ

Daleko na vyprahlém jihozápadě stojí indiánská vesnice a za ní se tyčí z pouště vysoká hora. Vyšplhat na tuto horu znamenalo velký čin, a tak všichni chlapci ze vsi toužili, aby se o to mohli pokusit. Jednoho dne jim náčelník řekl: „Nu tak, chlapci, dnes se můžete všichni pokusit na tu horu vylézt. Vyjděte hned po snídani a jděte každý tak daleko, jak dokážete. Až budete unaveni, vraťte se, ale každý z vás mi přinese větvíčku z toho místa, kam až došel.“

Vydali se na cestu plni naděje a každý cítil, že jistě dorazí až na vrchol.

Ale brzy se loudavě vrátil tlouštík a vztáhl k náčelníkovi ruku, v níž držel kaktusový list. Náčelník se usmál a řekl: „Milý hochu, ty ses vůbec nedostal k úpatí hory, ani jsi nepřešel poušť.“

Později se vrátil druhý chlapec. Přinesl šalvějovou snítku. „Došel jsi na úpatí hory,“ řekl náčelník, „ale vzhůru jsi nešplhal.“

Další hoch měl větvíčku lindy. „Dobře,“ řekl náčelník, „ty ses dostal až k pramenům.“

Později přišel další chlapec s trnitou větvíčkou. Když ji náčelník uviděl, usmál se a řekl: „Ty jsi šplhal vzhůru, dostal ses až k prvnímu kamenitému splazu.“

Odpoledne dorazil hoch s cedrovou snítkou a stařec řekl: „Podal jsi dobrý výkon, dostal ses až do poloviny hory.“

O hodinu později přišel hoch s borovou větvíčkou. Tomu náčelník řekl: „Výborně! Ty jsi vyšplhal až ke třetímu pásmu, měl jsi za sebou tři čtvrtiny výstupu.“

Slunce už stálo nízko, když se vrátil poslední. Byl to vytáhlý krásný chlapec vznešené povahy. Přicházel k náčelníkovi s prázdnými rukama, ale oči mu zářily: „Můj otče,“ řekl, „dostal jsem se tam, kde nebyly žádné stromy – neviděl jsem žádné větvíčky, ale spatřil jsem zářící moře.“

Také starcova tvář se rozzářila, když slavnostním hlasem říkal: „Poznal jsem to! Když jsem ti pohlédl do tváře, poznal jsem to. Ty ses dostal až na vrchol. Nepotřebuješ žádnou větvíčku. Je to napsáno v tvých očích,

zvoní to v tvém hlase. Pocítil jsi nadšení, můj hochu, viděl jsi nádheru hory.“

Pamatujte na to, hledači lesní moudrosti! Odznaky, které nabízíme za vykonané činy, nejsou „ceny“ – jsou to důkazy toho, co jste vykonali a kam jste došli. Jsou to pouhé větvíčky nasbírané po cestě, které vám mají ukázat, jak daleko jste se dostali při stoupání na horu.

Příběh, který jsi právě přečetl napsal již jednou zmiňovaný Ernest Thompson Seton. Jmenuje se Stoupání na horu a je součástí Svítku březové kůry, který obsahuje mnoho zajímavých zkoušek. I my v Bobřicích plníme podobné zkoušky, najdeš je v knížečce s názvem Strom poznání. Nejprve ale musíš splnit zasvěcovací větev, což jsou základní zkoušky nutné pro

členství v Bobřicích. Nemusíš se ale vůbec bát, s jejich plněním ti zkušenější pomůžou a vše potřebné tě naučí. Strom poznání se dále skládá ze čtyř větví, větev síly obsahuje zkoušky rozvíjející ducha, prokážeš zde odvahu, sebezpřekonání, trpělivost i tvořivost. Na větví pravdy jsou lístky rozvíjející myšlení, prokážeš zde především své znalosti. Větev krásy rozvíjí tělo, jsou zde zkoušky sportovní, turistické, ale i na postřeh či paměť. Poslední větev lásky obsahuje zkoušky srdce, prokážeš svoji prospěšnost pro ostatní, schopnost pomáhat či řídit... Lístků je v knížece celá řada, můžeš si tedy vybrat dle svých zájmů a schopností. Bude ale fajn, když budeš plnit zkoušky ze všech větví, aby ses rozvíjel skutečně ve všech směrech.

ICH DIEN

Legenda praví, že toto heslo nosil na štítu český král Jan Lucemburský. Ten se ve své době těšil velké úctě pro své rytířské ctnosti.

Po bitvě u Kresčaku, v níž Jan Lucemburský padl, sňal anglický král tři supí pera z přilbice padlého krále a na jeho počest, z úcty k velkému protivníkovi, umístil je spolu s nápisem „ich dien“ do svého erbu, kde je

můžeme najít dodnes.

Ich dien znamená v překladu sloužím. Služba nebo také prospěšnost je jednou z velkých ctností rytíře. Na počest Jana Lucemburského udělujeme dnes štítek s třemi supími pery a napíšeme „ich dien“ tomu, kdo vykoná nějaký prospěšný čin, poslouží oddílu nebo dokonce společnosti.

TŘI ORLÍ PERA

Zvláštní zkouškou, kterou plníme na táboře, jsou Tři orlí pera. Aby ses vůbec mohl o tuto zkoušku ucházet, musíš být už zkušený táborník. To znamená, že ti je nejméně 12 let a máš žlutou hráz. Tři orlí pera sestávají ze tří zkoušek.

První zkouškou je **hlad**, musíš vydržet 24 hodin bez jídla, můžeš pít jen čistou vodu. Zkouška začíná po večerním nástupu a končí druhý den ve stejném čase. Po úspěšném splnění tedy můžeš sníst večeri, kterou ti služba schová, ostatní jídla se ale neschovávají. Během zkoušky se účastníš veškerého programu a to včetně jídel, jsi tedy přítomen v jídelně, pouze nejíš, můžeš si ale vzít hrnek a pít vodu.

Druhou zkouškou je **mlčení**, po dobu 24 hodin nepromluvíš ani nevydáš žádný zvuk, který můžeš ovlivnit. I tato zkouška začíná a končí večerním nástupem. Pokud během zkoušky zakašeš nebo budeš nucen udělat nějaký podobný zvuk, co neovlivníš, zkoušku jsi tím neporušil, ale vydaný zvuk bys měl co nejvíce utlumit. Různé brblání, mručení či hlasité zívání ale porušením zkoušky je. Během zkoušky se nesmíš

stranit kolektivu, účastníš se normálně programu. V případě potřeby můžeš komunikovat pomocí posunků nebo psaním, ale nepřeháněj to, nepiš každou hloupost, spíš zkus vnímat ostatními smysly.

Poslední zkouškou je **přespání o samotě**. Po nástupu si na zvoleném místě (dohodnutém s vedoucím) zbuduješ lůžko, po večerce na něj odejdeš přespát. Vrátiš se po vyhlášení budíčku. Pokud bys jej neslyšel, vedoucí pro tebe někoho pošle.

Zkoušky se plní po sobě, pokud úspěšně zvládneš jednu zkoušku, nastupuješ rovnou na další. Pokud některou zkoušku zkažeš, můžeš ji opakovat, ale na jednom táboře máš jen tři opravné pokusy. Celá orlí pera musíš také splnit na jednom táboře, měl bys tedy zkoušku započít včas, abys její plnění do konce tábora stihnul.

Zvláštní táborovou zkouškou je ještě Zulu výcvik. Ten ale může plnit jen držitel alespoň zelené hráže starší 15 let. Tvoří jej společná zkouška mlčení a hladu, plněná stejně, jako zkoušky v orlích perech, jen ve stejném čase.

Po jejím splnění přichází druhá část, uchazeč si připraví věci o váze maximálně 2 kg, nad tuto váhu může mít láhev s pitnou vodou. Po budíčku odchází v plavkách a s připravenými

věcmi pryč z tábora a vrátit se může po budíčku následující den. Po celou dobu se pohybuje sám, nesmí být spatřen nikým z tábora ani žádnou jinou cizí osobou.

KROJ

Pro slavnostní příležitosti máme oddílový kroj. Tvoří jej zelená košile, kterou si musíš obstarat, ale není daný střih ani přesný odstín. Další složky kroje už v Bobřicích dostaneš. Na rukávu levé paže je nášivka se znakem oddílu. Po vstupu do oddílu bys měl do půl roku splnit zasvěcovací větev (viz Strom poznání), poté získáš při nejbližší slavnostní příležitosti oddílový šátek. Je to trojčipý černý šátek, který nosíme kolem krku spojený koženým turbánkem. V průběhu dalších let pak budeš získávat hráže, což jsou barevné šňůrky navázané na turbánek a obtočené okolo cípů šátku.

Pro běžné příležitosti, třeba na výletech, používáme hnědé oddílové tričko, které také můžeš získat. Přes něj nosíme oddílový šátek s hrází. Na zimních výpravách nebo pokud to

počasí nedovolí nosíme oddílový šátek přes bundu nebo mikinu, kterou máme právě na sobě.

HRÁZE

Hráze symbolizují, jak vysoko už jsme vystoupali na horu (viz Strom poznání). Hrází je šest, získávají se postupně a k jejich získání je třeba splnit nějaké lístky Stromu poznání neboli důkazy. Kolik přesně, to je uvedeno dále.

Lístky si plníme postupně a provází nás celým oddílovým životem. Také dodržujeme bobří zásady uvedené v kapitole struktura skupiny, případně další podmínky, i ty jsou popsány dále. Jednotlivé stupně hrází mají tyto barvy:

Bílá hráz

Bílá je barvou čistoty a začátku. Bílá hráz je hrází naděje.

K získání bílé hráze potřebuješ splnit cca 30 zelených nebo 15 bronzových lístků. Pamatuj, že bys měl plnit důkazy rovnoměrně ze všech větví, to platí i pro další hráze. Od získání šátku bys měl dosáhnout bílé hráze za 1,5 – 2,5 roku.

Žlutá hráz

Žlutá je barvou svítání. Žlutá hráz je hrází dobře započaté cesty.

K získání žluté hráze potřebuješ 40 bronzových nebo 20 stříbrných lístků. Své zkušenosti už předáváš nováčkům a menším kamarádům. Od získání bílé hráze bys měl dosáhnout žluté za 2 – 4 roky.

Zelená hráz

Zelená je barvou rostlin, přírody, života. Zelená hráz je hrází růstu.

K získání zelené hráze potřebuješ získat 40 stříbrných nebo 20 zlatých lístků. Vedeš družinku a přicházíš s nápady na činnost oddílu nebo celé skupiny. Od získání žluté uplyne 3 – 5 let.

Modrá hráz

Modrá je barvou oblohy, která všechny spojuje. Modrá hráz je hrází moudrosti.

K získání modré hráze potřebuješ 40 zlatých lístků. Je pravděpodobné, že podmínky modré hráze

splníš jako instruktor nebo dokonce vedoucí. Ostatně, držitel modré hráze se podílí na vedení oddílu. Od získání zelené uplynou alespoň 4 roky

Červená hráz

Červená je barvou ohně a žáru. Červená hráz je hrází nadšení.

K získání červené hráze se už neplní žádné lístky, už nemusíš dokazovat větvičkou, jak vysoko jsi vystoupal na horu. Pro Bobříky jsi platný jako vedoucí oddílu nebo celé

skupiny. Možná získáš červenou po dalších 8 letech, možná později, když budeš vytrvalý.

Fialová hráz

Fialová hráz je symbolem spojení modré a červené, moudra a žáru v jednu vyváženou harmonii.

Jen nemálo Bobříků dojde až na vrchol. Může to trvat řadu let. Budeš jedním z těch, kterým se to podaří?

VALČÍK NA ROZLOUČENOU

Jak zapomenout na ten čas,
kdy stáli jsme si blíž,
jak zapomenout na ten čas,
snad že to dávno již.

Tak dávno, dávno brachu můj,
tak dávno, dávno již,
však srdečně si zapějeme
na dávno, dávno již.

My květy spolu trhali
přes mnohý dol a výš,
pak šli jsme cestou trnitou,
tak dávno, dávno již.

Tak dávno...

My brouzdali se v potoce,
snad o tom ještě víš,
pak dělila nás mořská hloub,
tak dávno, dávno již.

Tak dávno...

Zde ruka věrný příteli
a k mému srdci blíž,
tak dobrou vůli neměli
jsme dávno, dávno již.

Tak dávno...

Proč s tím se máme rozejít,
co každý z nás měl rád,
proč s tím se máme rozejít,
bez víry na návrat.

To není, není loučení,
ač chvěje se nám hlas,
jsme spolu pevně spojeni
a sejdeme se zas.

TÁBOROVÝ OHEŇ

Vše, co skutečně potřebujeme, můžeme celkem levně koupit, jen zbytečnosti jsou drahé. Opravdu krásné věci se neprodávají vůbec. Denně můžeme hledět na východ a západ slunce, na oblaka plující po obloze, na květiny u cesty. Také do síně noci osvětlené pravými hvězdami se žádné vstupné neplatí.
(Axel Munthe)

Předchozím citátem začínáme naše slavnostní ohně. Ještě předtím je samozřejmě nutné oheň připravit. To se v oddíle během času naučíš. A také zapálit, což se provádí pomocí čtyř pochodní. Ze severu se zapaluje oheň ve jménu síly, z jihu ve jménu pravdy, z východu ve jménu krásy a ze západu ve jménu lásky. Když si v této knížce nalistuješ kapitolu o Zákonech lesní moudrosti, zjistíš, že se to shoduje se Čtyřnásobným ohněm. To není náhoda, Lesní moudrost je jedním z kořenů, k němuž se odkazujeme. Někdy (třeba když je nás kolem ohně málo nebo není na přípravu velkého ohně tolik času) zapalujeme oheň jen jednou pochodní ve jménu všech čtyř světů.

Během zapalování ohně i úvodního citátu, který pronáší hlavní vedoucí, stojíme. Sedáme si na pokyn hlavního vedoucího. Slavnostní oheň má svá

pravidla. Sedíme kolem něho v kruhu, což symbolizuje rovnost, všichni jsme od ohně stejně daleko. Do ohně nic neházíme, přikládat může jen pověřený ohnivec. U ohně nejíme a nepijeme, neobracíme se k ohni zády, to je výraz neúcty. Od ohně také neodcházíme, takže je důležité si k ohni připravit vše potřebné dopředu (třeba podložku aby se nám lépe sedělo či deku aby nám nebyla zima na záda).

U ohně se hraje na kytaru a zpívají písničky. Takže je dobré se nějaké ty oddílové písně naučit, abys mohl zpívat také. Některé písně jsou skutečně prastaré a tradují se v oddíle léta. Najít je můžeš v oddílovém zpěvníku, který se vydává zpravidla na táboře. Dále je u ohně možné předvést nějakou scénku pro pobavení, krátký divadelní výstup. U ohně se povídá, vzpomíná na dávné časy, čte...

Některé slavnostní ohně mají ještě jednu významnou roli, předávají se u nich šátky a hráže. Šátek a následně hráz patřičné barvy je součástí kroje, což se můžeš dočíst v jiné kapitole této knížky. Předávání probíhá ve stoje a pocty udílí hlavní vedoucí. I z tohoto pravidla existuje výjimka, když pocta má být udělena hlavasovi, ale to je asi docela pochopitelné. Bobřík, který získá u ohně šátek či hráz pak obejde celý kruh a se všemi přítomnými se pozdraví, ti mu tedy mohou pogratulovat.

Když čas pokročí, přiblíží se zakončení slavnostního ohně. Vstaneme a spojíme se do Gilverského kruhu. To udělám tak, že před sebou překřížím ruce, levou přes pravou, a podám je kamarádům po obou stranách. Spojení do kruhu zazpíváme Valčík na rozloučenou. Po jeho doznění vyšle hlavní vedoucí stiskem levé ruky signál, ten projde celým kruhem až se vrátí zpět

k hlavnímu vedoucímu. Když ti tedy kamarád stiskne pravou ruku, pošli signál levou dále. Nemusíš pospíchat, ale signál pošli zřetelně. Oheň je tedy zakončený, ohnivec rozpojí kamenný kruh a je možné odejít spát.

Někdy je možné u ohně ještě chvilku posedět, ale i když je kruh rozpojen, stále prokazujeme ohni základní úctu. To platí i pro oheň v týpí (indiánský stan) a vlastně pro každý náš oheň. Můžeme si na něm ohřát čaj či opéct něco k jídlu, ale neházíme do něho žádné odpadky. Pokud potřebujeme oheň uhasit (když třeba potřebujeme odejít a nemůžeme čekat až sám vyhasne), uděláme to pouze vodou.

Když opouštíme stálé ohniště, oheň pořádně uhasíme a ze čtyř smrkových větvíček do něho poskládáme symbol Dvanáctinásobného ohně.

TÁBORNICKÉ VYBAVENÍ

Abys na akcích s Bobříky prožil skvělé zážitky, potřebuješ tu správnou výstroj (tedy to, co si vezmeš na sebe) a výzbroj (co si vezmeš s sebou). A protože zatím těžko budeš věci kupovat sám, dej tuto kapitolu přečíst také rodičům.

Oblečení

Začněme oblečením. V dnešní době je k sehnání skutečně velké množství materiálů i typů oblečení pro nejrůznější příležitosti. Takže jen pár drobných rad, jak si vybrat to vhodné. Materiál může být tradiční – plátno, bavlna; nebo různé moderní tkaniny vyladěné pro pobyt v přírodě – moira, merino... Moderní materiály nabízejí skutečně funkční prádlo, ale mohou být drahé. Takže si rozmysli, k čemu budeš danou věc potřebovat a používat. Na akcích hrajeme různé hry a děláme všelijaké skopičiny, oblečení se snadno zašpiní, občas dochází i k poškození třeba jiskrou od ohně. Zvol tedy takové, u kterého ti to nebude vadit, nebo spíš nebude to vadit rodičům.

Počasí také ovlivňuje naše oblečení. Při náhlé změně

upotřebíme nějaké to teplé oblečení navíc. Když naopak začne pálit jarní slunko, hodí se nám možnost nějaké svršky shodit. Vyplatí se tedy více slabších vrstev, které můžeme přiobléct či naopak odkládat. Pokud budeme mít sebou jen tlustý svetr, moc s tím nenaděláme a může nám být buď horko nebo naopak zima. Nevhodným kusem oblečení jsou punčocháče, když nám promoknou boty máme mokré i spodek punčocháčů a nic s tím neuděláme. Dají se ale používat, když spodní část odstříhneš. Nebo si rovnou kup nějaké kamaše, legíny či podvlíkačky bez spodní části.

Zvláštní pozornost zaslouží okrajové části. Čepice v zimě, aby nás nezabýly uši. V létě zase kšiltovka či klobouček proti slunci, nejlépe takový, který můžeme i namočit. V zimě používáme rukavice a na výletě se snadno stane, že se nám promočí, zvláště když je venku mokrá sněh. Hodí se mít tedy sebou i náhradní. U ponožek to platí dvojnásob, boty se nám snadno promočí, když šlápneme do potoka, od trávy po dešti, od mokrého

sněhu... Rezervní ponožky jsou tedy nezbytnost celoročně.

Na výletech býváme aktivní a v pohybu. Maminky jsou občas hodně starostlivé a oblečení nám nabalí hodně. Ale ty sám v tom oblečení budeš a pokud ti bude horko, zpotíš se a oblečení tě nebude hřát. Naopak můžeš i nachladnout. Pečlivě tedy sleduj svoji pohodu a včas reaguj. A když už se ti stane, že si nějaké oblečení propotíš, nech ho usušit a vyschnout, abys je mohl zase použít a fungovalo. Ostatně, správný bobřík je otužilý, nebojíme se slunka, používáme kraťasy a trička, aby naše těla byla pěkně opálená.

A ještě jednu drobnost k výběru oblečení. Snažíme se splynout s přírodou, být nenápadní. Takže barvy volíme spíše přírodní, zelenou, hnědou, béžovou... Příroda se nám za to odmění pohledem na plachou zvěř.

Boty

Další součástí výstroje jsou boty. I ty dnes lze sehnat v různých modelech. Ale protože ti noha pravděpodobně ještě poroste, není účelné kupovat předražené boty. Řešením může být pořízení pohorek z druhé ruky nebo naopak ty své poté, co z nich vyrosteš, zase dále prodat. Spíše ale budeš mít nějaké univerzální boty, které třeba použiješ i v zimě na cestu do školy.

Požadavky na boty do terénu jsou následující: měly by ti držet kotník, dosahovat nad něj, měly by být alespoň trochu odolné proti vlhkosti a celkově proti poškození. Lepší jsou boty trochu volnější, můžeš si do nich vzít klidně dvoje ponožky a při pochodu tě nebudou tlačit. Ale stále platí, že se musí dát dobře zavázat, aby ti v nich noha neplavala nebo sis je dokonce nesešlapával.

O boty je třeba se také starat. Udržujeme je čisté a suché, což neznamená, že se ti nemůžou zablátit či namočit, ale nikdy nestoupej do bláta nebo do vody zbytečně. Špinavé a mokré boty očisti a usuš hned, jak je to možné. Na boty také existují různé krémy, impregnace a další

ošetřující pomůcky. Používej samozřejmě ty správné podle typu bot (na kůži, na tkaninu...) a ošetřuj je pravidelně, aby ti déle vydržely.

Na delších výpravách a určitě na táboře použiješ i další typy bot, holinky do deště, tenisky na sport, sandály když je horko... I tady je především nutné reagovat na změny počasí a používat boty k účelu, pro který jsou určeny. Pokud si třeba vezmeš ráno holinky proti ranní rose, neměl bys je mít na sobě ještě odpoledne, zvláště pokud je horko.

Pláštěnka nebo pončo

Specifickou součástí výstroje je pláštěnka, případně pončo. Klasické igelitové pláštěnky sice s jistotou nepromoknou, ale mívají křiklavé barvy a igelit se dá snadno protrhnout. Je

tedy lepší volit pevné a odolné pláštěnky. Anebo pončo, což je plášť z nepromokavé textilie (podobné, která se používá na stany) určený pro pobyt v přírodě. Lépe větrá než pláštěnka a má více využití, například k postavení přístřešku. Je však potřeba se o něj starat a občas obnovit impregnaci.

Batoh

A teď tedy co sebou, předně budeš potřebovat dobrý batoh. Jeho výběr nemusí být snadný. Pokud se na to tedy s rodiči necítíte, klidně popros některého vedoucího, aby ti pomohl. Batoh na výpravu s Bobříky stačí o objemu kolem 30 l, na jednodenní výlety ti stačí i menší s objemem kolem 15 l. Použít můžeš i ten velký, pokud má různé kompresní pásy a dá se do něj tedy pěkně sbalit i méně věcí. Vyplatí se mít

na batohu různé kapsy a oddělené prostory, lépe se ti bude v batohu udržovat pořádek a můžeš si věci umístit podle toho, na co je na výpravě potřebuješ. U batohu je podstatná délka zad, popruhy bys měl mít dotažené tak, aby ti dosedaly na celá ramena, ale batoh neklesal níž. Batoh by měl přiléhat k zádom, ale neměl by tě škrtit ani jinak omezovat v pohybu. Pokud má batoh bederní pás, musí být skutečně v úrovni pasu. Pokud je níž nebo naopak výš, tak ti nijak nepomáhá, spíš se ti půjde hůře. Dobrý doplněk k batohu je pláštěnka. Některé batohy ji mají přímo ve výbavě, případně se dá dokoupit nebo i ušít. Pláštěnka by měla obepnout celý plně zabalený batoh. Je to šikovná věcicka při přesunu v dešti nebo když od batohu na chvíli odcházíš a mohl by ti namoknout.

Při balení batohu měj na paměti, co budeš kdy potřebovat. Na dno batohu dáváme věci na spaní, do horní kapsy naopak osobní věci, které používáme často. Náhradní ponožky či mikinu k přoblečení je také dobré mít po ruce, rozhodně spíš než svačinu, pro kterou si klidně sáhneme dovnitř batohu. Při balení nenechávej volné mezery, věci skládej a vyplňuj s nimi pečlivě prostor. Je to dobré i v případě, že batoh zcela nezaplňuješ. Nesrovnaný batoh sebou může různě házet a nerovnosti tě budou při chůzi

tlačit. Balení batohu je jednou ze základních dovedností správného Bobříka, popros někoho zkušenějšího, aby ti to ukázal a naučit tě to.

Spacák a karimatka

Na vícedenní výpravu potřebuješ spacák. Ideální je volit podle své výšky, jenže i tady je problém, že asi ještě porosteš. Pokud tedy budeš mít příliš velký spacák, dá se případně šňůrou stáhnout, abys v noci nevyhříval moc velký prostor. Ven s přespáním jezdíme spíš na jaře případně brzo na podzim, nepotřebuješ tedy spacák do extrému. Ostatně takové spacáky jsou také těžší a objemnější, takže by se ti trochu pronesl. Taky je lepší spacák z dutých vláken než péřový. Peří sice lépe hřeje, ale v případě namočení rychle ztrácí své vlastnosti. A také se hůře udržuje, spacák z dutých vláken lze jen pravidelně větrat a občas vyprat v pračce. Do spacáku pak používej spací oblečení, nějaké trenky a tričko. Tím zachytíš pot, který v noci vyprodukuješ, a spacák ti bude lépe fungovat. Pokud je ti ve spacáku trochu zima, můžeš si dovnitř vzít ponožky (suché a čisté, samozřejmě) a kolem beder si omotat kožešinový pás nebo i obyčejnou šálu. Tím ochráníš choulostivá místa a hned ti bude ve spacáku líp.

Na spaní potřebuješ také podložku. Nejlepší je asi normální karimatka. můžeš si ji dokonce upravit podle své délky, případně i zúžit, aby se ti lépe balila. V obchodech lze sehnat i různé nafukovací matrace, ale ty využiješ asi spíš později, když se odvážíš na nějaké zimní táboření či expedici do hor. Poříd' si ale kus pevného igelitu, který si můžeš rozložit pod věci, aby ti nenavlhly od země.

Ostatní výzbroj

K výzbroji patří ještě dobrý nůž. Lepší je zavírací. Nůž udržuj čistý a ostrý, bude ti lépe a déle sloužit. Pak je tu uzlovačka, kousek šňůry, kterou použiješ při různých příležitostech. Měla by být alespoň 3 m dlouhá. Baterka je nejlepší typu čelovka. Sleduj stav baterií, aby ti někdy

na výletě nevyověděla náhle službu. Pomůcky pro osobní hygienu (kartáček, pasta na zuby, mýdlo, ručník, hřeben) lze sehnat v cestovních velikostech i v běžné drogerii. Případně si potřebné množství přendej do menšího balení. Nakonec ještě jídelní potřeby, na výlety ti stačí lžice, nepotřebuješ celý příbor. Dále ešus s víčkem. Těch je dnes mnoho typů, ideální je ale ten klasický, protože se na něm dá bezpečně vařit i na ohni. Moderní ešusy mají občas nevhodná držátka, která vaření na ohni komplikují případně zcela znemožňují. Při vaření na ohni se ale ešus špiní od sazí, takže potřebuješ ještě obal, nejlépe jednoduchý plátěný, abys od ešusu nešpinil další věci v batohu. Šikovnou věcí je také hrníček, buď plecháček nebo plastový.

CO S SEBOU?

Z předchozí kapitoly již víš, jaké vybavení si potřebuješ pořídit. Ale co vlastně konkrétně budeš nosit na bobří akce? Tato stránka ti bude takovým pomocníkem, můžeš si podle ní připravovat věci a budeš mít zaručeno, že na nic důležitého nezapomeneš.

Na schůzku

tužka, uzlovačka, zápisník (cancák), Strom poznání (knížka důkazů), šátek

Na jednodenní výpravu

věci na schůzku + batůžek, peníze, svačina a láhev s pitím (cca 1,5 litru), pláštěnka, náhradní ponožky, nůž

Na vícedenní výpravu ven

věci na jednodenní výpravu + batoh, spacák, karimatka, igelit, věci na spaní, jídlo, ešus, lžice, baterka, zápalky, rezervní oblečení, boty na přezutí (sandále, plátěnky), kartáček na zuby a pasta, mýdlo, ručník, hřeben. Přibalit

můžeš i plavky a ručník. Dle instrukcí pro jednotlivou akci si v klubovně na schůzkách rozdělujeme společné vybavení (celtu / bivačovací plachtu, lékárnu apod).

Na vícedenní výpravu do budovy

Obdobné věci jako na výpravu ven, ale nepotřebuješ igelit, celtu, zápalky, případně podle informací o výpravě ešus.

Tiráž: BOBŘÍ KNÍŽKA PRO NOVÁČKY, vydala 188. pionýrská skupina T. O. Bobřici, Saratovská 838/27, 100 00 Praha 10, www.bobrici.cz. Reedice 2020, autoři upravené verze Ladislav „Ráma“ Šimek, Zdeňka „Žabka“ Veselá, Jana „Fili“ Ptáčková, grafika a sazba Jana „Fili“ Ptáčková.
Foto: Archiv T. O. Bobřici a Pixabay.com

Dobrodružství

Zvláštní slovo. Příjemné. Rozechvívající.

Jen ho uslyšíš, vybaví se ti v paměti plno lákavých příhod. A pocítíš palčivou touhu něco neobyčejného prožít. Rozbít jednotvárnost všedních dnů.

Ale kde dobrodružství hledat?

To ví jen málokdo. Většinou se lidé spokojí tím, že se dívají na televizi, chodí na vzrušující příhody do kina. Nebo o dobrodružství jen čtou a sní. A přece je dobrodružství blízko – skoro na dosah! Jen o něm vědět! Čeká tě za posledním domem, na konci poslední ulice. Na loukách, ve skalách, uprostřed lesů. U potoků a říček přitékajících z neznáma.

Nevěříš?

Copak to není dobrodružství pozorovat stádo jelenů? Objevit a prozkoumat jeskyni, která vede do tajemného nitra země. Objevit zelené údolí, kam tvá noha ještě nevkročila? Nepřipadáš si jak Robinzon v noci pod borovicí s hvězdným nebem nad hlavou? Nebo snad myslíš, že tohle není dobrodružství?

Prožil jsem to mnohokrát a tvrdím, že je to opravdovější dobrodružství než příběhy ve slavných románech a akční filmy v televizi.

Pojď prožít svá dobrodružství. Pojď hledat svou Zemi nikoho, sednout si na vrcholek skály a koukat do slunka tonoucího v červácích večera. Pojď objevit dravé potůčky hor. Pojď pozorovat pilné mravence, pavoučky v drobných pavučinách...

Pojď prožít svá dobrodružství.

T. O. Bobříci ti ukáží cestu.

(volně podle Miloše Zapletala)